

JÖV KÉP...HOROSZKÓP... AVAGY MIT HOZ A JÖV ?

Nagyon sokan keresik a jövő alakulását, kutatják mi fog velük történni. Egyik horoszkópot a másik után lapozva, mindenáron jövő képet, útba igazítást keres a bizonytalan ember. Talán a keresztény ember nem kíváncsi a jövő jéré, hogy mit hoz számára a következő esztendő, hogy mit tegyen, hogyan készüljön fel a reá váró eseményekre? Teheti fel bárki a kérdést.

Dehogynem foglalkoztatja a keresztény embert a jövő je, s t tudatos életvezetésre van szüksége minden bölcs, előre látó ember számára.

Sokan úgy vélik, hogy a csillagok állása, az, mely támpontot adhat a jövő kutatásához, a teendők kialakításához, mert a csillagok azok, melyek befolyásolják az ember életét, ezért a csillagok titkait kell kutatni. Szerintem nem a csillagokat kell kutatnia annak, aki a jövő, és az életvezetés tekintetében tanácsokat szeretne kapni, hanem, annak titkát kell kutatnia, aki a csillagokat irányítja!

Ebben szeretnék segítségre lenni, az alábbiakban...

Ki az aki a csillagokat létrehozta, pályájukat meghatározta? - „URam, te vagy egyedül! Te alkottad az eget, az egek egeit és minden seregüket, a földet és mindent, ami rajta van, a tengereket és mindent, ami bennük van. Te adsz életet mindnyájuknak. Eltett borul le az ég serege.” Nehémiás 9, 6.

„Az egek hirdetik Isten dicsőségét, kezének munkájáról beszél a menny.” Zsoltárok 19, 2.

„Kihez hasonlíthatnátok engem, kivel mérhetnétek össze? - mondja a Szent. Tekintsetek föl a magasba, és nézzétek: ki teremtette az ott levőket? El hívja seregüket szám szerint, néven szólítja mindnyájukat. Olyan hatalmas és erőteljes, hogy egy sem mert hiányozni.” Ézsaiás 40, 25-26.

„Meggzabja a csillagok számát, nevet ad mindegyiknek. Nagy a mi Urunk és igen erős, bölcsessége határtalan.” Zsoltárok 147, 4-5.

Ha Isten az, aki megzabja a csillagok állását, rendjét, idejét, akkor nem a csillagok adhatnak számunkra megnyugtató támpontot, hanem azok Teremtje! Keressük, hát együtt Teremtőnk tanácsait a jövő vonatkozásában!

Akkor – mit hoz számunkra a jövő? Hogyan készülünk fel, milyen lépéseket tegyünk? Milyen támpontjaink vannak?

91. Zsoltár

„Aki a Felsőleges rejtekében lakik, a Mindenható árnyékában pihen, az ezt mondhatja az Úrnak: Oltalmam és váram, Istenem, akiben bízom!

Mert ment meg téged a madarász csapdájától, a pusztító dögvésztől.

Tollaival betakar téged, szárnyai alatt oltalmat találasz, pajzs és páncél a hátsóed.

Nem kell félned a rémségektől éjjel, sem a suhanó nyíltól nappal, sem a homályban lopódzó dögvésztől, sem a délben pusztító ragálytól.

Ha ezren esnek is el melletted, és tízezren jobbod felől, téged akkor sem ér el.

A te szemed csak nézi, és meglátja a bűnösök bűnhődését.

Ha az URat tartod oltalmadnak, a Felsőgest hajlékodnak, nem érhet téged baj, sátradhoz közel sem férhet csapás.

Mert megparancsolja angyalainak, hogy vigyázzanak rád minden utadon, kézen fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben.

Eltaposod az oroszlánt és a viperát, eltiprod az oroszlánkölyköt és a tengeri szörnyet.

Mivel ragaszkodik hozzám, megmentem té, oltalmazom, mert ismeri nevemet.

Ha kiált hozzám, meghallgatom, vele leszek a nyomorúságban, kiragadom onnan, és megdicsőítem té. Megelégítem hosszú élettél, gyönyörködhet szabadításomban.”

Ez a zsoltár arról beszél, hogy milyen helyzetekbe juthatunk, milyen kihívásokkal kell szembe néznünk, milyen események várhatóak életünkben – ha még éppen nem vagyunk átélve ezeknek.

Rémiszt, lelkünket felzaklató, álmunkat elragadó nyugtalanság, félelem, életünket, biztonságunkat veszélyeztető események. Egészségünket pusztító ragályos betegségek, járványok. Közvetlen közelünkben történő tragédiák, katasztrófák...

Ezen sorokat olvasva, joggal vetődik fel a kérdés, ennyire szörnyű lenne a jövő? Hadd kérdezzem vissza: a jövő lenne ennyire szörnyű? Vagy inkább a jelen?!

Ha egy kicsit megállunk, és elkezdjük elemezni az eddigi életünket, akkor talán felfedezhetjük, hogy nem is annyira a távoli jövő, mint a valóság, az imént olvasottak, a saját életünkben. Mit tehetnénk? Hogyan készülhetnénk fel ezekre, hogyan kerülhetnénk el ezeket?

Pál apostol adja meg számunkra a választ: „Az Isten irgalmára kérlek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket él és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek; és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsz és tökéletes.” Róma 12, 1-2.

Akkor hát mit kell tennünk? A bölcs így tanít és ad tanácsot:

„Fiam, figyelj szavaimra, hajtsd füledet mondásaimra!

Ne téveszd szemed el, rizd meg azokat szíved mélyén, mert életet adnak azoknak, akik megtalálják, és gyógyulást egész testüknek.

Minden féltve rözött dolognál jobban óvd szívedet, mert onnan indul ki az élet!

Tartsd távol szádtól a csalárdságot, és távolítsd el ajkadról a hamisságot!

Szemed el re tekintsen, és egyenesen magad elé nézz!

Ügyelj, hogy merre tart a lábad, akkor minden utad biztos lesz.

Ne térj le se jobbra, se balra, tartsd távol lábadat a rossztól!” Példabeszédek 4, 20-27.

„Ismerd meg a bölcsességet és az intést, értsd meg az értelmes mondásokat! Fogadd el az okos intést, az igazságot, a törvényt és a becsületességet! Ezek adnak az együgyűeknek okosságot, az ifjúnak ismeretet és megfontolást. Hallgat rá a bölcs, és gyarapítja tudását, az értelmes útmutatást nyer, és megéri a példázatot és a hasonlatot, a bölcsök szavait és találós kérdéseit.

Az ÚRnak félelme az ismeret kezdete, a bölcsességet és intést csak a bolondok vetik meg.”

Példabeszédek 1,2-7.

„Fiam, ha megfogadod mondásaimat, és parancsaimat magadba zárod, ha figyelmesen hallgatsz a bölcsességre, és szívből törekszel értelemre, bizony, ha bölcsességért kiáltasz, és hangosan kéred az értelmet, ha úgy keresed azt, mint az ezüstöt, és úgy kutatod, mint az elrejtett kincseket, akkor megérted, mi az ÚR félelme, és rájössz, mi az istenismeret. Csak az ÚR ad bölcsességet, szájából ismeret és értelem származik.” Példabeszédek 2,1-6.

Párkapcsolati tanácsok a bölcsstől:

„Fiam, figyelj bölcsességemre, hallgasd meg értelmes szavaimat! Maradj megfontolt, és ügyelj, hogy ajkad okosan szóljon! Mert színméz csepeg a más asszonyának ajkáról, és ínye simább az olajnál. De a végén keserű lesz, mint az üröm, éles, mint a kétélű kard. Lábai a halál felé visznek, léptei a holtak hazájába tartanak. Nem az élet ösvényét járja, téves úton jár, és maga sem tudja. Most azért, fiaim, hallgassatok rám, ne térjete el attól, amit mondok! Messze kerül el az ilyen nőt, ne közelíts háza ajtajához, különben másoknak kell adnod méltóságodat, és éveidet a kegyetleneknek; bitorlók élnek föl életerjedet, és kereseted idegen házába kerül. Nyögni fogsz majd a végén, amikor tönkremegy tested és életed. És ezt mondod: Miért is gyölöltem az intést, miért utáltam szívből a feddést? Miért nem hallgattam tanítóim szavára, miért nem figyeltem oktatóimra? Majdnem belekerültem minden rosszba, amit egy társaság vagy csoport elkövethet. A magad kútjából igyál vizet, és csörgedez vizet a magad forrásából!

Ne folyjanak forrásaid az utcára, és patakjaid a terekre! Egyedül tiéd legyenek, ne oszd meg másokkal! Legyen forrásod áldott, és örülj ifjúkorodban elvett feleségednek. Szerelmes szarvasün és kedves zike, keblei gyönyörködtetnek mindenkor, szerelmét l mindig mámoros leszel. Miért mámorosodnál meg, fiam, a más asszonyától, miért ölelnéd idegen asszony keblét? Mert az ÚR látja az ember útjait, és figyeli minden lépését. Saját b nei fogják meg a b nöst, és saját vétkei kötözik meg. Meghal az ilyen, mert nem fogadta meg az intést, és a sok bolondság megmámorosította.” Példabeszédek 5.

„Láttam a tapasztalatlanok között, észrevettem a fiúk között egy esztelen ifjút. Az utcán járkált, egy utcasarkon, és megindult a ház felé, esti alkonyatkor, a sötét éjszaka közepén. Egyszer csak egy asszony termett el tte, parázna n nek öltözve, csalfa szívvel. Fecseg az ilyen és féktelen, lábai nem nyughatnak otthon, hol az utcán, hol a tereken van, és minden sarkon leleselkedik. A n megragadta, megcsókolta, és szemtelen képpel így szólt hozzá: Békeáldozatot kellett bemutatnom, ma teljesítettem fogadalmaimat, azért jöttem ki eléd, hogy megkeresselek téged, és rád találtam! Terít ket terítettem fekhelyemre, egyiptomi színes sz tteket; illatossá tettem hever met mirhával, aloéval és fahéjjal. Jöjj, ittasodjunk meg a gyönyört l reggelig, élvezzük a szerelmet! Mert nincs itthon a férjem, messze útra ment, a pénzes zacskót is magával vitte, csak holdtöltekor érkezik haza. Sok beszéddel rá is vette, hízolg szóval elcsábította. Az meg követte t oktalanul, ahogyan a bika megy a vágóhídra, mint egy bilincsbe békózott bolond. De végül nyíl hasít a májába. Úgy jár, mint a kelepcebe siet madár, amely nem tudja, hogy az az életébe kerül. Azért, fiaim, hallgassatok rám, és figyeljete szavaimra! Az ilyen n útjára ne vezessen szíved, ne tévedj rá ösvényeire! Mert sok embert ejtett el megsebezve; életer s volt mind, akiket meggyilkolt. Háza a holtak hazájába vezet, a halál kamráiba visz le.” Példabeszédek 7, 7-27.

Pénzügyi tanácsok a bölcst l:

„Fiam, ha kezességet vállaltál embertársadért, és kezet adtál egy idegenért, ha csapdába estél saját kijelentéseid miatt, és megfogtak téged saját kijelentéseid, akkor így cselekedj, fiam, hogy megmenekülj, ha embertársad kezébe jutottál: Menj hozzá sietve, és ostromold embertársadat! Ne engedj álmod szemednek, és szunnyadást szempilládnak! Menekülj, mint a gazella a vadász el l, és mint a madár a madarász kezébe l!

Eredj a hangyához, te rest, figyeld, hogy mit tesz, és okulj! Bár nincs vezére, előljárója vagy uralkodója, mégis biztosítja a kenyerét nyáron, begy jti eledelét aratáskor.

Meddig fekszel, te rest, mikor hagyod abba az alvást? Még egy kis alvás, egy kis szunnyadás, összetett kézzel fekvés: így tör rád a szegénység, mint útonálló, és a sz kölködés, mint egy fegyveres ember.” Példabeszédek 6,1-11

„Ne szeresd az alvást, mert elszegényedsz; tartsd nyitva a szemed, és jóllakhatsz kenyérral.” Példabeszédek 20, 13.

„A szorgalmasnak a tervei csak hasznot hoznak, de mindenki, aki elsiet a dolgát, csak ínségbe jut.” Példabeszédek 21,5

Életvezetési tanács a bölcst l:

„Jobb a feddhetetlenül él szegény, mint az álnok beszéd ostoba. Ismeret nélkül az igyekezet sem jó, és a gyors lábú félreléphet. Az embert a saját bolondsága vezeti félre, mégis az ÚR ellen zúgolódik a szíve. A vagyon sok barátot szerez, a nincstelent l a barátja is elválik. Nem marad büntetlen a hamis tanú, és nem menekül meg, aki hazugságot beszél. Sokan hízelegnek az el kel embernek, és az ajándékozónak mindenki barátja. A szegényt a testvérei is mind gy lölik, még inkább eltávolodnak t le barátai; szavaival unszolja ket, de hiába. Aki értelmet szerez, önmagát szereti, aki meg rzi tudását, megtalálja a jót. Nem marad büntetlen a hamis tanú, és elpusztul, aki hazugságot beszél. Nem illik az ostobához a fény zés, sem a szolgálóhoz az uralkodás a vezet kön.

Az értelmes ember türelmes, díszére válik, ha megbocsátja a vétket. Ha a király haragszik, olyan, mintha oroszlán morogna, de jóakarata olyan, mint a f re hulló harmat. Apjának szerencsétlensége az ostoba fiú, és mint a szüntelen csepeg háztet , olyan a zsémbes asszony. A ház és a vagyon apai örökség, de az ÚRtól van az okos feleség. A restség mély álomba merít, és a lusta ember éhezik. Aki megtartja a parancsot, megtartja életét, de aki nem tör dik teend ivel, meghal. Aki könyörül a nincstelenen, az ÚRnak ad kölcsön, mert megtéríti jótéteményét. Fenyítsd meg fiadat, míg van remény, de ne vigyen odáig indulatod, hogy halálát okozd! A nagy haragú ember fizessen bírságot, mert ha elengeded neki, még n a haragja. Hallgass a tanácsra, és fogadd el az intést, hogy végre bölcs légy! Sokféle szándék van az ember szívében, de csak az ÚR tanácsa valósul meg. Amit az embert l megkívánnak, az a h ség, ezért jobb a szegény ember a hazugnál. Az ÚR félelme életet jelent: az ember elégedetten alszik, nem éri veszedelem. Belenyújtja kezét a rest a tálba, de már a szájához nem viszi. Ha megvered a csúfolódót, az együgy okul, ha megfedded az okost, az belátja annak értelmét. Szégyellni való és gyalázatos az a fiú, aki bántalmazza apját, vagy elkergeti anyját. Ha nem hallgatsz, fiam, az intésre, tévelyegni fogsz, okos tanítások nélkül! A haszontalan tanú csúfot z a törvényb l, a b nösök szája pedig, csak úgy nyeli az álnokságot. A csúfolódókat készen várja az ítélet, és az ostobák hátát az ütleget.” Példabeszédek 19.

Egészségi tanácsok:

„Hat napon át dolgozz, de a hetedik napon pihenj, még szántáskor és aratáskor is pihenj!”
II.Mózes 34,21.

„Kinek jaj? Kinek fáj? Kivel veszekednek? Kinek van gondja? Kit vernek véresre hiába? Kinek zavaros a szeme? Azoknak, akik bor mellett mulatnak, és a f szeres bort kóstolgatni járnak. Ne nézd a bort, hogyan vöröslik, hogyan gyöngyözik a pohárban. Bizony simán lecsúszik az! De végül megcsíp, mint a kígyó, megmar, mint a vipera. Szemed zavaros dolgokat lát, te magad pedig össze-vissza beszélsz. És olyan leszel, mint aki tenger közepén fekszik, vagy mint aki az árbockosárban fekszik. Ütöttek engem, de nem fájt, vertek, de nem tudtam róla! Amint fölbredek, folytatom, ugyanezt keresem.” Példabeszédek 23, 29-35.

„Boldog, akinek h tlensége megbocsáttatott, vétke eltöröltetett. Boldog az az ember, akinek az ÚR nem rója fel b nét, és nincs lelkében álnokság. Míg hallgattam, kiszáradtak csontjaim, egész nap jajgatnom kellett. Mert éjjel-nappal rám nehezedett kezed, er m ellankadt, mint a nyári h ségben. Megvallottam neked vétkeimet, b nömet nem takargattam. Elhatároztam, hogy bevallom h tlenségemet az ÚRnak, és te megbocsátottad b nömet, amit vétettem. Ezért hozzád imádkozzék minden hív , amíg megtalálhat. Ha nagy vizek áradnak is, nem érik el t. Te vagy az oltalmam, megóvsz a bajtól, körülveszel a szabadulás örömeivel. Bölccsé teszek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem. Ne legyetek olyan oktalanok, mint a ló vagy az öszvér, amelynek kantárral és zablával kell fékezni szilajságát, másképpen nem közelít hozzád. Sok fájdalom éri a b nöst, de aki bíz az ÚRban, azt szeretettel veszi körül.

Örüljete az ÚRnak, ujjongjatek, ti igazak! Vigadjatek mind, ti igaz szív ek!” 32. Zsoltár